

Za?asna izdaja

SODBA SODIŠ?A (šesti senat)

z dne 20. januarja 2021(*)

„Predhodno odlo?anje – Obdav?enje – Davek na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – ?len 2 – ?len 9 – Pojma ,ekonomska dejavnost‘ in ,dav?ni zavezanc‘ – Transakcije, s katerimi se iz premoženja trajno dosega dohodek – Upnikova pridobitev nepremi?nin, ki so predmet izvršbe za izterjavo posojil, zavarovanih s hipotekami, in prodaja teh nepremi?nin – Zgolj izvrševanje lastninske pravice s strani njenega imetnika“

V zadevi C?655/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ga je vložilo Curtea de Apel Alba Iulia (višje sodiš?e v Albi Iulii, Romunija) z odlo?bo z dne 22. marca 2018, ki je na Sodiš?e prispela 30. avgusta 2019, v postopku

Administra?ia Jude?ean? a Finan?elor Publice Sibiu,

Direc?ia General? Regional? a Finan?elor Publice Bra?ov

proti

LN,

SODIŠ?E (šesti senat),

v sestavi L. Bay Larsen, predsednik senata, C. Toader, sodnica, in N. Jääskinen (poro?evalec), sodnik,

generalni pravobranilec: A. Rantos,

sodni tajnik: Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

- za LN G. Com?ni??, avocat,
- za romunsko vlado E. Gane, A. Rot?reanu in S.-A. Purza, agenti,
- za Evropsko komisijo A. Armenia in R. Lyal, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odlo?be se nanaša na razlago ?lenov 2 in 9 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1, v nadaljevanju: Direktiva o DDV).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Administra?ia Jude?ean? a Finan?elor Publice Sibiu (AJFP Sibiu) (okrajna uprava za javne finance v Sibiu, Romunija) in Direc?ia General? Regional? a Finan?elor Publice Bra?ov (DGRFP Bra?ov) (generalni regionalni direktorat za javne finance v Bra?ovu, Romunija) na eni strani ter osebo LN na drugi strani zaradi dodatne odmere davka na dodano vrednost (DDV).

Pravni okvir

Pravo Unije

3 ?len 2(1)(a) Direktive o DDV dolo?a, da so predmet DDV dobave blaga, ki jih dav?ni zavezanci, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države ?lanice za pla?ilo.

4 ?len 9(1) te direktive dolo?a:

„Dav?ni zavezanci“ je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja kakršno koli ekonomsko dejavnost, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti.

„Ekonomsko dejavnost“ je vsaka dejavnost proizvajalcev, trgovcev ali oseb, ki opravljajo storitve, vklju?no z rudarskimi in kmetijskimi dejavnostmi ter dejavnostmi samostojnih poklicev. Za ekonomsko dejavnost se šteje predvsem izkoriš?anje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.“

Romunsko pravo

5 ?len 125a Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (zakon št. 571/2003 o dav?nem zakoniku) z dne 22. decembra 2003 (M. Of., del I, št. 927/23. december 2003) v razli?ici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari (v nadaljevanju: dav?ni zakonik), dolo?a:

„1. Za namene tega naslova naslednji izrazi pomenijo:

[...]

18. „dav?ni zavezanci“ je v skladu s ?lenom 127(1) fizi?na oseba, skupina oseb, javna institucija, pravna oseba in vsak drug subjekt, ki lahko opravlja ekonomsko dejavnost;

[...]

20. „oseba, ki ni dav?ni zavezanci“ je oseba, ki ne izpolnjuje pogojev iz ?lena 127(1), da bi se zanjo lahko štelo, da je dav?ni zavezanc;

21. „oseba“ je dav?ni zavezanc, pravna oseba, ki ni dav?ni zavezanc, ali oseba, ki ni dav?ni zavezanc;

[...]“

6 ?len 127 tega zakonika dolo?a:

„1. Dav?ni zavezanec je vsaka oseba, ki kjer koli neodvisno opravlja kakršno koli ekonomsko dejavnost iz odstavka 2, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti.

2. V smislu tega naslova ekonomska dejavnost obsega dejavnosti proizvajalcev, trgovcev ali oseb, ki opravljajo storitve, vklju?no z rudarskimi in kmetijskimi dejavnostmi ter dejavnostmi samostojnih poklicev. Za ekonomsko dejavnost je mogo?e šteti zlasti dejanja, ki pomenijo izkoriš?anje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

21 Primeri, v katerih fizi?ne osebe, ki opravljajo dobavo nepremi?nin, postanejo dav?ni zavezanci, se dolo?ijo z uredbo.

[...]"

7 ?len 152 navedenega zakonika dolo?a:

„1. Dav?ni zavezanec s sedežem ali stalnim prebivališ?em v Romuniji, ?igar prijavljeni ali ustvarjeni letni promet je nižji od najvišjega zneska 35.000 EUR, katerega ekvivalent v [romunskih levih (RON)] se dolo?i na podlagi menjalnega te?aja, ki ga je Banca Na?ional? a României [(banka Romunije)] sporo?ila na dan pristopa in je zaokrožen na tiso?, lahko uporabi oprostitev davka, v nadaljevanju imenovano ‚posebna shema oprostitve‘, za transakcije iz ?lena 126(1), razen za dobave novih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti, ki so oproš?ene v skladu s ?lenom 143(2)(b).

2. Promet, ki je osnova za uporabo odstavka 1, obsega v primeru iz odstavkov 7 in 7a skupni znesek, brez DDV, dobav blaga in storitev, ki jih je dav?ni zavezanec opravil v koledarskem letu, ki so predmet davka ali, odvisno od primera, ki bi bile predmet davka, ?e jih ne bi opravilo malo podjetje, transakcij, ki so nastale zaradi ekonomskej dejavnosti, katerih kraj dobave oziroma opravljanja je v tujini, v primeru, da bi bil davek odbiten, ?e bi bile navedene transakcije izvedene v Romuniji v skladu s ?lenom 145(2)(b), oproš?enih transakcij s pravico do odbitka in oproš?enih transakcij brez pravice do odbitka, dolo?enih v ?lenu 141(2)(a), (b), (e) in (f), ?e niso postranske glede na glavno dejavnost, z izjemo teh transakcij:

(a) dobave opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev, kakor so opredeljene v ?lenu 125a(1), to?ka 3, ki jih opravi dav?ni zavezanec;

(b) dobave novih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti, ki so oproš?ene v skladu s ?lenom 143(2)(b).

[...]

6. Dav?ni zavezanec, za katerega velja posebna shema oprostitve in ?igar promet, naveden v odstavku 2, je enak ali višji od praga oprostitve za posamezno koledarsko leto, mora v skladu s ?lenom 153 vložiti zahtevo za identifikacijo za namene DDV v desetih dneh od datuma, ko je bil dosežen ali presežen prag. [...] Posebna shema oprostitve se v skladu s ?lenom 153 uporablja do datuma identifikacije za namene DDV. ?e zadevni dav?ni zavezanec ne vloži zahteve za identifikacijo za namene DDV ali jo vloži prepozno, imajo pristojni dav?ni organi pravico, da dolo?ijo obveznost pla?ila davka in s tem povezane dodatne obveznosti od datuma, ko bi moral biti navedeni zavezanec na podlagi ?lena 153 identificiran za namene DDV.

[...]"

8 ?len 153 istega zakonika dolo?a:

„1. Dav?ni zavezanec, ki ima v skladu s ?lenom 125a(2)(b) sedež ali stalno prebivališ?e v Romuniji in ki opravlja ali ima namen opravljati ekonomsko dejavnost, ki vklju?uje obdav?ljive transakcije in/ali transakcije, za katere velja oprostitev pla?ila DDV, s pravico do odbitka, mora pri pristojnem dav?nem organu vložiti zahtevo za identifikacijo za namene DDV:

[...]

(b) ?e v enem koledarskem letu doseže ali preseže prag za oprostitev iz ?lena 152(1), v roku 10 dni po koncu meseca, v katerem je dosegel ali presegel navedeni prag;

[...]

6. Pristojni dav?ni organi za namene DDV v skladu s tem ?lenom identificirajo vsako osebo, ki mora glede na dolo?be tega naslova vložiti zahtevo za identifikacijo, v skladu z odstavkom 1, 2, 4 ali 5.

7. Kadar oseba, ki se mora v skladu z odstavkom 1, 2, 4 ali 5 identificirati, ne vloži zahteve za identifikacijo, jo pristojni dav?ni organi identificirajo za namene DDV po uradni dolžnosti.

[...]“

9 To?ka 3 Hot?rârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal (uredba vlade št. 44/2004 o potrditvi izvedbenih dolo?b zakona št. 571/2003 o dav?nem zakoniku) z dne 22. januarja 2004 (M. Of., del I, št. 112/6. februar 2004) v razli?ici, ki se uporablja za spor o glavni stvari, dolo?a:

„1. Izkoriš?anje premoženja v stvareh ali pravicah v smislu ?lena 127(2) dav?nega zakonika v skladu s temeljnim na?elom ureditve DDV, po katerem mora biti davek nevtralen, zadeva kakršno koli transakcijo, ne glede na njeno pravno obliko, kot je ugotovilo Sodiš?e v zadevah C?186/89, van Tiem, C?306/94, Régie dauphinoise, in C?77/01, Empresa de Desenvolvimento Mineiro SA (EDM).

2. V skladu z dolo?bami odstavka 1 se šteje, da fizi?ne osebe ne opravljajo obdav?ljive ekonomiske dejavnosti, kadar imajo dobi?ek od prodaje stanovanjskih prostorov v osebni lasti ali od drugega premoženja, ki so ga uporabljale v zasebne namene. V kategoriji premoženja, ki se uporablja v zasebne namene, so objekti in, odvisno od primera, pripadajo?e zemljiš?e v osebni lasti fizi?nih oseb, ki so se uporabljali za stanovanjsko rabo, vklju?no s po?itniškimi domovi in katerim koli drugim premoženjem, ki ga fizi?na oseba osebno uporablja, ter kakršno koli premoženje, ki je bilo zakonito podedovano ali pridobljeno v skladu s korektivnimi ukrepi, dolo?enimi z zakoni o ponovni vzpostavitvi lastninske pravice.

3. Šteje se, da fizi?na oseba, ki ni dav?no zavezana že za druge dejavnosti, opravlja ekonomsko dejavnost, kadar kot taka izkoriš?a premoženje v stvareh ali pravicah, pri ?emer deluje samostojno, zadevna dejavnost pa je v skladu s ?lenom 127(2) dav?nega zakonika namenjena trajnemu doseganju dohodka.

4. ?e fizi?ne osebe zgradijo nepremi?nine, namenjene prodaji, se šteje, da gre za ekonomsko dejavnost od takrat, ko je zadevna fizi?na oseba nameravala opravljati takšno dejavnost, njen namen pa je treba presojati na podlagi objektivnih okoli?in, na primer tega, da je za?ela nositi stroške in/ali izvajati pripravljalne naložbe pred za?etkom ekonomsko dejavnosti. Ekonomsko dejavnost se šteje za trajno od njenega za?etka do dobave zgrajene nepremi?nine ali njenih delov, tudi ?e gre le za eno nepremi?nino.

5. ?e fizi?na oseba kupi zemljiš?a in/ali objekte zaradi prodaje, je dobava tega blaga trajna ekonomska dejavnost, ?e fizi?na oseba opravi ve? kot eno transakcijo v enem koledarskem letu. Vendar ?e fizi?na oseba v smislu odstavka 4 že zgradi nepremi?nino zaradi prodaje, se zato, ker se šteje, da se je ekonomska dejavnost že za?ela in je trajna, nobena druga pozneje opravljena transakcija ne bo mogla štetiti za priložnostno. ?eprav se prva dobava šteje za priložnostno, ?e pride v istem letu do druge dobave, prva dobava ni obdav?ena, vendar se upošteva pri izra?unu zgornje meje iz ?lena 152 dav?nega zakonika. Dobave objektov in zemljiš?, ki so v skladu s ?lenom 141(2)(f) dav?nega zakonika oproš?ene davka, se upoštevajo tako pri ugotavljanju trajnosti ekonomske dejavnosti kot pri izra?unu zgornje meje oprostitve iz ?lena 152 dav?nega zakonika.“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odlo?anje

10 Oseba LN je leta 2009 tretji osebi dala ve? posojil v skupnem znesku 80.400 EUR, ki so bila zavarovana s hipotekami na ve? nepremi?ninah. Ker posojil ni bilo mogo?e vrniti, so bile navedene nepremi?nine dane na dražbo in tri od njih je pridobila oseba LN.

11 Oseba LN je leta 2010 sklenila dve prodajni pogodbi, pri ?emer je bila predmet prve ena od treh nepremi?nin, navedenih v prejšnji to?ki, druga pa se je nanašala na zemljiš?e, ki je bilo kupljeno leta 2005. Drugi dve nepremi?nini, ki ju je pridobila oseba LN, sta bili predmet lo?enih prodajnih pogodb v letih 2011 in 2012.

12 AJFP Sibiu je leta 2016 ob dav?nem nadzoru ugotovila, da je bil s transakcijami, opravljenimi od leta 2010, 30. junija 2010 ustvarjen dohodek v višini 611.364 RON (približno 145.000 EUR), tako da so bile te transakcije opredeljene kot trajna ekonomska dejavnost za doseganje dohodka. AJFP Sibiu je zato menila, da bi morala biti oseba LN identificirana za namene DDV od 10. julija 2010, ker je bil prag prometa v višini 35.000 EUR, pod katerim se uporablja posebna shema oprostitve iz ?lena 152(1) in (2) dav?nega zakonika, presežen.

13 Po mnenju AJFP Sibiu nepremi?nini, ki ju je oseba LN prodala leta 2010, nista bili uporabljeni za osebno uporabo, ampak sta bili kupljeni z namenom nadaljnje prodaje, da bi se iz tega dosegel dohodek.

14 AJFP Sibiu je glede prodaje, opravljene leta 2011, menila, da bi morala biti ta prodaja oproš?ena pla?ila DDV, saj je bilo ustrezno blago dobavljeno po 31. decembru leta, ki je sledilo njegovi prvi uporabi. V zvezi s prodajo, opravljeno leta 2012, pa je dav?ni organ menil, da je bila ta transakcija obdav?ljiva za namene DDV.

15 V teh okoliš?inah je AJFP Sibiu z odlo?bo z dne 28. marca 2016 osebi LN dodatno odmerila DDV ter zamudne obresti in globe zaradi zamude.

16 Ugovor, ki ga je oseba LN vložila zoper to odlo?bo o odmeri davka, je bil zavrnjen z odlo?bo regionalnega generalnega direktorata za javne finance v Brasovu z dne 8. novembra 2016.

17 Oseba LN je pri Tribunalul Sibiu (okrožno sodiš?e v Sibiuu, Romunija) vložila tožbo v upravnem sporu, s katero je med drugim izpodbijala pristojnost dav?ne uprave, da obdav?i fizi?no osebo, ki se ni prostovoljno identificirala za namene DDV, in da opredeli pravne posle prodaje nepremi?nin, kakršne so te v postopku v glavni stvari, kot ekonomsko dejavnost.

18 Tribunalul Sibiu (okrožno sodiš?e v Sibiuu) je tožbi osebe LN ugodilo. To sodiš?e je namre? menilo, da ekonomska dejavnost v bistvu sestoji iz trajnega doseganja dohodka, tako da zgolj nakupa in prodaje nepremi?nine samih po sebi ni mogo?e štetiti za ekonomsko dejavnost. Poleg

tega je to sodiš?e menilo, da je v obravnavani zadevi poznejša prodaja nepremi?nin, kupljenih na dražbi, zgolj na?in, ki ga je nasprotna stranka iz postopka v glavni stvari imela na voljo za izterjavo posojil, ki jih je dala leta 2009.

19 Dav?na uprava je zoper to sodbo vložila pritožbo pri Curtea de Apel Alba Iulia (višje sodiš?e v Albi Iulii, Romunija).

20 Po mnenju tega sodiš?a se postavlja vprašanje, ali je treba pravni posel, s katerim je upnik, ki je dal posojila, zavarovana s hipotekami na nepremi?ninah, te nepremi?nine pridobil v okviru izvršbe in jih nato prodal, opredeliti kot ekonomsko dejavnost v smislu ?lena 9(1), drugi pododstavek, Direktive o DDV, ki je kot tako predmet DDV v skladu s ?lenom 2(1)(a) te direktive. V tem okviru se navedeno sodiš?e sprašuje tudi, ali je treba osebo, ki je opravila ta pravni posel, šteti za dav?nega zavezanca v smislu ?lena 9(1), prvi pododstavek, navedene direktive.

21 V teh okoli?inah je Curtea de Apel Alba Iulia (višje sodiš?e v Albi Iulii) prekinilo odlo?anje in Sodiš?u v predhodno odlo?anje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali ?len 2 [Direktiva o DDV] nasprotuje temu, da se transakcija, s katero zavezancet kot upnik pridobi nepremi?nino, ki je predmet izvršbe, in jo ?ez nekaj ?asa proda za povra?ilo zneska odobrenega posojila, šteje za ekonomsko dejavnost izkoriš?anja premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka?

2. Ali se subjekt, ki je izvedel tako pravno transakcijo, lahko šteje za dav?nega zavezanca v smislu ?lena 9 [Direktive o DDV]?“

Vprašanji za predhodno odlo?anje

22 Predložitveno sodiš?e z vprašanjema, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba ?len 2(1)(a) in ?len 9(1) Direktive o DDV razlagati tako, da transakcija, s katero oseba pridobi nepremi?nino v okviru izvršbe za izterjavo predhodno danega posojila in nato to nepremi?nino proda, pomeni ekonomsko dejavnost, in ali je treba navedeno osebo na podlagi te transakcije šteti za dav?no zavezanko.

23 Iz predložitvene odlo?be je razvidno, da so pravni posli iz postopka v glavni stvari obsegali prodajo nepremi?nin, ki jih je predhodno pridobil upnik posojilodajalec na podlagi izvršbe iz naslova hipotek, s katerimi je bila zavarovana terjatev slednjega do nekdanjega lastnika nepremi?nin.

24 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da ?eprav Direktiva o DDV dolo?a zelo široko podro?je uporabe DDV, so predmet tega davka samo ekonomski dejavnosti. Tako so v skladu s ?lenom 2 te direktive, ki se nanaša na obdav?ljive transakcije, predmet DDV poleg uvoza blaga tudi pridobitve blaga znotraj Skupnosti, dobave blaga in opravljanje storitev, ki jih dav?ni zavezancet opravi v državi ?lanici za pla?ilo (sodba z dne 2. junija 2016, Lajvér, C?263/15, EU:C:2016:392, to?ki 20 in 21 ter navedena sodna praksa).

25 Poleg tega iz sodne prakse Sodiš?a izhaja, da je treba v tem okviru pojem „dav?ni zavezancet“ opredeliti v povezavi s pojmom „ekonomski dejavnosti“ v smislu ?lena 9(1), drugi pododstavek, Direktive o DDV. Iz tega izhaja, da je obstoj takšne dejavnosti tisti, ki upravi?uje opredelitev dav?nega zavezanca (glej po analogiji sodbo z dne 15. septembra 2011, S?aby in drugi, C?180/10 in C?181/10, EU:C:2011:589, to?ka 43 in navedena sodna praksa), zadnjenavedeni pa je v skladu s ?lenom 9(1), prvi pododstavek, te direktive vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja tako ekonomski dejavnost.

26 Pojem „ekonomska dejavnost“ je v ?lenu 9(1), drugi pododstavek, te direktive opredeljen kot vsaka dejavnost proizvajalcev, trgovcev ali oseb, ki opravljajo storitve, pri ?emer ta dolo?ba poleg tega dolo?a, da se za takšno dejavnost šteje predvsem „izkoriš?anje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka“.

27 V zvezi s pojmom „izkoriš?anje“ v smislu ?lena 9(1), drugi pododstavek, Direktive o DDV je treba navesti, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso ta pojem v skladu z zahtevami na?ela nevtralnosti skupnega sistema DDV nanaša na vse transakcije, s katerimi se iz zadevnega premoženja trajno dosegna dohodek, ne glede na njihovo pravno obliko (sodbi z dne 6. oktobra 2009, SPÖ Landesorganisation Kärnten, C?267/08, EU:C:2009:619, to?ka 20 in navedena sodna praksa, ter z dne 2. junija 2016, Lajvér, C?263/15, EU:C:2016:392, to?ka 24 in navedena sodna praksa).

28 Zgolj pridobitev in prodaja premoženja pa ne moreta pomeniti izkoriš?anja premoženja z namenom trajnega doseganja dohodka v smislu ?lena 9(1), drugi pododstavek, Direktive o DDV, saj je edino pla?ilo iz teh transakcij morebitni dobi?ek pri prodaji tega premoženja (sodba z dne 15. septembra 2011, S?aby in drugi, C?180/10 in C?181/10, EU:C:2011:589, to?ka 45 in navedena sodna praksa).

29 Prav tako zgolj izvrševanja lastninske pravice njenega imetnika samega po sebi ni mogo?e šteti za ekonomsko dejavnost (glej v tem smislu sodbe z dne 15. septembra 2011, S?aby in drugi, C?180/10 in C?181/10, EU:C:2011:589, to?ka 36; z dne 9. julija 2015, Trgovina Prizma, C?331/14, EU:C:2015:456, to?ka 23, in z dne 13. junija 2019, IO (DDV – Dejavnost ?lana nadzornega sveta), C?420/18, EU:C:2019:490, to?ka 29).

30 Po eni strani, v zvezi z merili, ki se lahko upoštevajo pri ugotavljanju, ali neka dejavnost pomeni ekonomsko dejavnost v smislu ?lena 9(1), drugi pododstavek, Direktive o DDV, iz sodne prakse Sodiš?a izhaja, da število in obseg prodaje ne moreta biti merilo za razlikovanje med dejavnostmi gospodarskega subjekta, ki ravna v zasebne namene, ki ne spadajo na podro?je uporabe te direktive, in dejavnostmi gospodarskega subjekta, ?igar transakcije so ekonomska dejavnost (sodbi z dne 15. septembra 2011, S?aby in drugi, C?180/10 in C?181/10, EU:C:2011:589, to?ka 37, in z dne 17. oktobra 2019, Paulo Nascimento Consulting, C?692/17, EU:C:2019:867, to?ka 25).

31 Po drugi strani je Sodiš?e glede prodaje stavbnega zemljiš?a že pojasnilo, da je upoštevno merilo za presojo to, da je zadevna oseba dejavno delovala pri prodaji zemljiš? s tem, da je uporabila podobna sredstva kot proizvajalec, trgovec ali oseba, ki opravlja storitve. Take pobude namre? po navadi ne spadajo v okvir upravljanja osebnega premoženja, tako da se transakcije, ki iz tega izhajajo, ne morejo šteti zgolj za izvrševanje lastninske pravice (glej v tem smislu sodbo z dne 9. julija 2015, Trgovina Prizma, C?331/14, EU:C:2015:456, to?ka 24 in navedena sodna praksa). Take pobude spadajo bolj v okvir dejavnosti, ki je namenjena trajnemu doseganju dohodka in jo je zato mogo?e opredeliti kot ekonomsko.

32 Ob upoštevanju teh elementov je treba ugotoviti, ali pravni posel, na podlagi katerega upnik – ki je dal posojila, zavarovana s hipotekami na nepremi?ninah, in ki je te nepremi?nine pridobil v okviru izvršbe – po dolo?enem roku te nepremi?nine proda, pomeni ekonomsko dejavnost v smislu ?lena 9(1), drugi pododstavek, Direktive o DDV ali pa se ta pravni posel nanaša zgolj na izvrševanje lastninske pravice s strani njenega imetnika.

33 V obravnavani zadavi je iz navedb predložitvenega sodiš?a razvidno, da je nasprotna stranka iz postopka v glavni stvari leta 2009 isti fizi?ni osebi dala ve? posojil, zavarovanih s hipotekami na nepremi?ninah, in da je upnik tri od teh nepremi?nin, ker ta posojila niso bila

vrnjena, pridobil v okviru dražbe, ki je potekala istega leta 2009. Nato je upnik te tri nepremi?nine prodal v letih 2010, 2011 in 2012.

34 Iz informacij, s katerimi razpolaga Sodiš?e, je na prvem mestu razvidno tudi, da je nasprotna stranka iz postopka v glavni stvari pravne posle iz postopka v glavni stvari izvedla z namenom ponovne vzpostavitev svojega premoženja in izterjave svojih terjatev zaradi nevra?ila danih posojil. Na drugem mestu, ker je bil namen nasprotne stranke iz postopka v glavni stvari izterjava terjatev in ponovna vzpostavitev premoženja, nasprotna stranka ni dejavno delovala pri prodaji nepremi?nin in zlasti ni uporabila podobnih sredstev kot proizvajalec, trgovec ali oseba, ki opravlja storitve, v smislu ?lena 9(1), drugi pododstavek, Direktive o DDV.

35 Tako se zdi, da te okoliš?ine – kar mora preveriti predložitveno sodiš?e – dokazujejo, da so prodaje nepremi?nin iz postopka v glavni stvari dejansko spadale zgolj v izvrševanje lastninske pravice in dobro upravljanje zasebnega premoženja ter zato ne spadajo v okvir opravljanja ekonomske dejavnosti.

36 Prav tako z nobenim drugim elementom, ki ga je posredovalo predložitveno sodiš?e, ni mogo?e dokazati ekonomske dejavnosti v smislu ?lena 9(1) Direktive o DDV, ki bi jo opravljala nasprotna stranka iz postopka v glavni stvari.

37 Zato ni mogo?e sprejeti stališ?a romunske vlade, da naj bi okoliš?ina, da se je nasprotna stranka iz postopka v glavni stvari sama udeležila dražbe in v okviru tega postopka pridobila nepremi?nine, na katere so se nanašale hipoteke, ne da bi po?akala na izterjavo posojenih zneskov na podlagi izvršbe iz naslova zavarovanj, ki jih je dal dolžnik, potrjevala, da naj bi šlo za izkoriš?anje premoženja v stvareh z namenom trajnega doseganja dohodka in da naj bi bilo zato treba nasprotno stranko iz postopka v glavni stvari opredeliti kot dav?nega zavezanca za namene DDV.

38 Zadnjenovedena okoliš?ina se namre? zdi bolj taka, da se z njo lahko dokaže, da so prodaje nepremi?nin iz postopka v glavni stvari ob upoštevanju posebnosti teh transakcij, kot so navedene v prejšnjih to?kah te sodbe, spadale v okvir upravljanja osebnega premoženja nasprotne stranke iz postopka v glavni stvari.

39 V teh okoliš?inah je treba pravne posle, ki jih je izvedla nasprotna stranka, obravnavati, kot da spadajo v upravljanje osebnega premoženja, ker – kot je razvidno iz informacij, ki jih ima na voljo Sodiš?e, in kar mora preveriti predložitveno sodiš?e – je bil, prvi?, namen zadevne osebe izterjava njenih terjatev in ponovna vzpostavitev njenega premoženja ter ker, drugi?, zadevna oseba ni dejavno delovala pri prodaji nepremi?nin. Iz tega sledi, da zadevne osebe ni mogo?e šteti za dav?nega zavezanca za namene DDV v smislu ?lena 9(1), prvi pododstavek, Direktive o DDV na podlagi prodaj nepremi?nin iz postopka v glavni stvari, tako da te transakcije ne bi smelete biti predmet navedenega davka.

40 Zaradi celovitosti je treba pojasniti, da se spor o glavni stvari, kot ga je predstavilo predložitveno sodiš?e, in njegovi vprašanji za predhodno odlo?anje ne nanašajo na prodaje nepremi?nin, za katere se šteje, da spadajo v neposredno razširitev ekonomske dejavnosti dajanja posojila, ki bi jo opravljala oseba LN.

41 Glede na vse zgornje preudarke je treba na postavljeni vprašanji odgovoriti, da je treba ?len 2(1)(a)in ?len 9(1) Direktive o DDV razlagati tako, da transakcija, s katero oseba pridobi nepremi?nino v okviru izvršbe za izterjavo predhodno danega posojila in nato to nepremi?nino proda, sama po sebi ne pomeni ekonomske dejavnosti, kadar ta transakcija spada zgolj v izvrševanje lastninske pravice in dobro upravljanje zasebnega premoženja, tako da se navedena oseba na podlagi navedene transakcije ne more šteti za dav?no zavezanko.

Stroški

42 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiš?em, to odlo?i o stroških. Stroški za predložitev stališ? Sodiš?u, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodiš?e (šesti senat) razsodilo:

?len 2(1)(a) in ?len 9(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da transakcija, s katero oseba pridobi nepremi?nino v okviru izvršbe za izterjavo predhodno danega posojila in nato to nepremi?nino proda, sama po sebi ne pomeni ekonomske dejavnosti, kadar ta transakcija spada zgolj v izvrševanje lastninske pravice in dobro upravljanje zasebnega premoženja, tako da se navedena oseba na podlagi navedene transakcije ne more šteti za dav?no zavezanko.

Podpisi

* Jezik postopka: romunš?ina.